

แอนดรี และ คำพูดไม่ดี

โดย จูลี บี. โคนัลด์สัน
เรียบเรียงตามเรื่องจริง

“ฉันจะพยายามกลับใจ ทำให้ดีขึ้น สวดอ้อนวอน”
(Children's Songbook, 98)

“นายคิดว่านายดีกว่าคนอื่นเพราะนายไม่สบถ”
นี่โคโลพูดช่วงพักกลางวัน

“ไม่จริงเลย” แอนดรีบอก
“แล้วทำไมนายไม่สบถสักคำ
แค่คำเดียว มันไม่มานายหรือ
ใครๆ ก็สบถ”

แอนดรียกไหล่ “ฉันแค่ไม่
อยากพูด”

แอนดรีรู้ว่าการสบถไม่
ดีและทำให้พระวิญญาณ
บริสุทธิ์จากไป แอนดรี
ต้องการให้พระวิญญาณ
บริสุทธิ์อยู่กับเขา เขาจึง
ไม่สบถ

แอนดรีเป็นนักเรียน
ใหม่ที่โรงเรียน
และนี่โคโลเป็น
คนเดียวในชั้น
ประถมหกที่
ต้องการเป็น
เพื่อนกับเขา
แต่นี่โคโล
ค่อนข้างเขา
ทุกวันเรื่อง
การสบถ และ
แอนดรีเบื่อ
มากขึ้นทุกวัน
ที่ต้องตอบว่าไม่
นอกจากนี้ แอนดรี

ยังกลัวว่านี่โคโลจะเลิกเป็นเพื่อน
เขา ถึงตอนนั้นเขาจะโดดเดี่ยว
แน่นอน

“แค่สบถคำ
เดียว” นี่โคโล
บอกหลังเลิก
เรียน “แล้ว
จากนั้นฉันจะ
ไม่อยู่กับนาย
อีก”

ในที่สุด
แอนดรีก็
เหนื่อยหน่าย
กับการถูกซ้ำ

เขาจึงสบถออกมาหนึ่งคำ
—คำที่ไม่แย่ เกินไป!

นี่โคโลพยักหน้า “ดีแล้ว
ตอนนี้นายเป็นพวกเดียวกับ
เราแล้ว”

หลังจากนั้น เพื่อนคนอื่นๆ
ของนี่โคโลก็พูดกับแอนดรี
ด้วย พวกเขากินอาหาร

กลางวันกับแอนดรีและเล่นฟุตบอลด้วยกันช่วงพักกลางวัน แต่การอยู่ในกลุ่มเพื่อนของนี่โคโลเหมือนการเดินทางไปในทรายดูด ยิ่งแอนดรีอยู่กับพวกเขา เขายิ่งพูดและทำเหมือนคนกลุ่มนั้น และทุกคนสบถ มาก พวกเขาหัวเราะเยาะและแตกตันทัน พวกเขาพูดไม่สุภาพเกี่ยวกับครูของพวกเขา พวกเขาโมโหและทำตัวหยาบคายบ่อยๆ แอนดรีเริ่มรู้สึกโกรธบ่อยขึ้นและพบเหตุผลให้สบถมากขึ้นเรื่อยๆ

คืนหนึ่งเมื่อพ่อแม่ไม่อยู่ แอนดรีกับคัทยาพี่สาวเถียงกัน เรื่องรายการที่จะดู คำสบถหลุดออกจากปากแอนดรีก่อนที่เขาจะทันคิด

คัทยามองด้วยความตกใจ “พี่จะบอกแม่”
แอนดรีวิ่งเข้าห้องนอนและปิดประตูตั้งบัง ทุกคนเป็นอะไรกันไปหมด ทำไมพวกเขาทำให้โกรธตลอดเวลา เมื่อพ่อแม่กลับถึงบ้าน แอนดรีแฉงประศุดและได้ยื่นคัทยาพูดว่า “แม่คะ แอนดรีด่าหนู”

“อะไรนะ” คุณแม่ทำเสียงแปลกใจ “แอนดรีไม่เคยด่าฉันนะ”
แอนดรีปิดประตูและกระแทกตัวนั่งลงบนเตียง เขาคิดว่าเขาเปลี่ยนไปมากตั้งแต่เขาเริ่มสบถ นานมากแล้วตั้งแต่เขารู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์

แอนดรีคุกเข่าข้างเตียงและสวดอ้อนวอน “พระบิดาบนสวรรค์ที่รัก ข้าพระองค์เสียใจที่ข้าพระองค์หยาบคายและโกรธ ข้าพระองค์เสียใจที่เริ่มสบถ ข้าพระองค์จะทำให้ดีขึ้น”

ขณะที่แอนดรีสวดอ้อนวอน เขารู้สึกอบอุ่นในใจ เป็นครั้งแรกที่เขาารู้สึกมีความสุขจริงๆ ตั้งแต่เขาเริ่มสบถ เขารู้ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าทรงรักเขา และเขารู้สึกถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขารู้สึกได้รับการให้อภัยและรู้ว่าเขาเปลี่ยนเป็นคนดีขึ้นได้

หลังจากสวดอ้อนวอน เขาเล่าความจริงให้แม่ฟังและขอโทษคัทยา แอนดรีรู้สึกดีขึ้นหลังจากนั้น รู้สึกดีที่ได้กลับใจ

วันรุ่งขึ้นที่โรงเรียน แอนดรีไม่กินอาหารกลางวันกับกลุ่มของนี่โคโล แต่เขาตั้งใจกลับไปกับเด็กบางคนที่เขาไม่รู้จัก นั่นใช้เวลา แต่แอนดรีรู้ว่าเขาจะพบเพื่อนที่ดี เพื่อนที่มีความสุขและไม่สบถ เหมือนเขา ■

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในรัฐยูทาห์ สหรัฐอเมริกา

คำทำให้เลือกสิ่งดี

“ฉันจะเอ่ยพระนามของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ด้วยความคารวะ ฉันจะไม่สบถสาบานหรือใช้วาจาหยาบคาย”
(มาตรฐานพระกิตติคุณของฉัน)

เขียนหรือวาดว่าคำพูดที่ดีทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร ไว้บนแผ่นกระดาษด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งให้เขียนหรือวาดว่าคำพูดไม่ดีทำให้ท่านรู้สึกอย่างไร

อ่าน เลวีนิติ 19:12 เหตุใดการเอ่ยพระนามของพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ด้วยความเคารพจึงสำคัญ

ถามพ่อแม่หรือผู้นำว่าเหตุใดเราจึงควรใช้ภาษาที่ดีและนั่นเป็นพรแก่พวกเขาอย่างไร

ฉันทำทายตนเองให้...

